

Målnummer:	7210-96	Avdelning:	2
Avgörandedatum:	1998-11-04		
Rubrik:	Skattskyldig som inte hade några kostnader för bostad på sin hemort har medgetts avdrag för ökade levnadskostnader i form av bostadskostnader vid tillfällig anställning på annan ort.		
Lagrum:	33 § anvisningarna punkt 3 tredje stycket kommunalskattelagen (1928:370)		
Rättsfall:	RÅ 1991 not. 219		

REFERAT

P.S., som hade sin bostad i föräldrahemmet i Gävle, fick under år 1990 en tillfällig anställning i Stockholm som varade knappt tre månader. Hon yrkade i sin självdeklaration år 1991 avdrag för ökade levnadskostnader som anställningen medförde.

Skattemyndigheten i Gävleborgs län beslutade den 13 juni 1995 att inte bevilja P.S. avdrag för ökade levnadskostnader med 6 000 kr för logi men beviljade avdrag för kostnader för kost m.m. med 3 510 kr och för resor med 400 kr.

P.S. överklagade skattemyndighetens beslut från den 13 juni 1995 och yrkade att få beslutet omprövat, alternativt prövat av länsrätten. Som skäl anförde hon följande. Hennes boendekostnader vid den tillfälliga anställningen var merkostnader för fullgörande av tjänst för vilka avdrag skall medges. Förhållandet att hon bodde gratis hos sina föräldrar på den permanenta bostadsorten påverkar inte hennes merkostnader för bostad på den tillfälliga arbetsorten.

Skattemyndigheten omprövade sitt beslut men ändrade det inte. Som skäl till att avdrag för bostadskostnaden inte kunde medges anfördes att P.S. på den permanenta arbetsorten inte hade några kostnader för bostad och att någon ökning av boendekostnaderna således inte hade uppkommit.

Länsrätten i Gävleborgs län (1995-09-28, ordförande Nygren) yttrade:

Enligt punkten 3 tredje stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, i lydelse vid förevarande års taxering medges i vissa fall avdrag för ökade levnadskostnader även i de fall att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den, där han har sin bostad. Avdrag kan sålunda medges bland annat för det fall, att anställningen avser endast en kortare tid och det inte skäligen kan ifrågasättas att den skattskyldige skall avflytta till arbetsorten. När det gäller den ökning av levnadskostnaden som orsakas av att den skattskyldige måste hyra en bostad på den tillfälliga arbetsorten medges i praxis avdrag normalt för hyran för den bostaden. - Frågan i målet gäller om en avdragsgill ökning kan sägas uppkomma i det fall att någon dubbelhyra i egentlig bemärkelse inte föreligger. Länsrätten finner att den frågan måste bedömas utifrån den skattskyldiges situation i det enskilda fallet. Med denna utgångspunkt finner länsrätten att P.S. på grund av den tillfälliga anställningen har haft en ökning av sina levnadskostnader för bostad som är avdragsgill. Det förhållandet att P.S. inte haft någon hyreskostnad på bostadsorten föranleder inte heller till den bedömningen att hon skäligen bort ha avflyttat till arbetsorten. Hennes överklagande skall alltså bifallas. - Länsrätten bifaller överklagandet och förklarar P.S. berättigad till avdrag för ökade

levnadskostnader med 6 000 kr avseende bostad.

Skattemyndigheten överklagade och yrkade att P.S. inte skulle medges avdrag för ökade levnadskostnader med 6 000 kr avseende bostad.

P.S. bestred bifall till överklagandet.

Kammarrätten i Sundsvall (1996-09-27, Sjöberg, Bohlin, referent, Forsberg) yttrade: Av handlingarna i målet framgår att P.S. under inkomståret 1990 var bosatt i föräldrahemmet i Gävle men att hon under tre månader haft en tillfällig anställning i Stockholm. Hon bodde gratis i föräldrahemmet men i Stockholm hade hon kostnader för boende med 6 000 kr. - Skattemyndigheten anför i kammarrätten bl.a. följande. I målet är ostridigt att P.S. haft kostnader endast för en bostad under den nu ifrågakvarande tiden, nämligen för bostaden på den tillfälliga arbetsorten. Någon dubbelhyra har således inte förekommit. P.S. har därmed inte åsamkats någon merkostnad för sitt boende, vilket är en förutsättning för att avdrag skall kunna medges. Att P.S. fått vidkännas ökade kostnader på grund av att hon lämnat ett kostnadsfritt boende i föräldrahemmet till ett eget boende, om än tillfälligt, föranleder inte någon annan bedömning. Sådana kostnader får anses normala vid avflyttning från föräldrahemmet till ett eget boende och utgör inte merkostnader i kommunalskattelagens mening. Kostnaderna får i stället anses hänförliga till levnadskostnader för vilka avdrag enligt 20 § KL inte får göras. P.S. är, på anförda skäl, inte berättigad till avdrag för ökade levnadskostnader med 6 000 kr avseende bostad. - P.S. anför i kammarrätten i huvudsak följande. Mot bakgrund av att det inte är fråga om en avflyttning från föräldrahemmet, utan en tillfällig anställning på annan ort, är det som skattemyndigheten anför inte relevant. Hon var till december 1991 stadigvarande bosatt på föräldraadressen. Skattemyndigheten har tidigare i ärendet de facto beviljat henne avdrag för schablonutlägg, varför det som nu anføres är motsägelsefullt. Det är uppenbart att hennes merkostnader för hyra i Stockholm är 6 000 kr. - Handlingarna i målet utvisar att P.S. haft kvar sin bostad i föräldrahemmet i Gävle medan hon arbetade i Stockholm. Vad som framkommit i målet i övrigt föranleder inte kammarrätten till annan bedömning än den länsrätten gjort. Skattemyndighetens överklagande skall därför lämnas utan bifall. - Kammarrätten fastställer länsrättens dom.

Riksskatteverket, RSV, fullföljde talan och åberopade vad skattemyndigheten anfört i länsrätten och kammarrätten. Enligt RSV:s mening förstods med merkostnad för bostad den skattskyldiges kostnad för en extra bostad på en tillfällig arbetsort, utöver kostnad för egen bostad på hemorten. P.S. hade haft kostnad för endast en bostad. Kostnaden för denna enda bostad var enligt RSV att anse som en vid taxering ej avdragsgill levnadskostnad.

Prövningstillstånd meddelades.

P.S. motsatte sig bifall till överklagandet.

Regeringsrätten (1998-11-04, Werner, Lindstam, Rundqvist, Billum, Nilsson) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Frågan i målet gäller om avdrag för bostadskostnaden om 6 000 kr kan medges, fastän P.S. inte hade någon kostnad för sitt boende i föräldrahemmet. Enligt punkt 3 tredje stycket av anvisningarna till 33 § KL, i dess lydelse vid 1991 års taxering, är avdrag för ökade levnadskostnader inte medgivet enbart på den grund att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den, där han har sin bostad. Har den skattskyldige bosatt sig på annan ort än den, där han har tjänst eller anställning, eller antagit arbete som skall utföras på annan ort än den där han är bosatt, är avdrag i regel inte medgivet. Avdrag medges dock för det fall, att anställningen avser endast en kortare tid eller skall bedrivas på flera platser eller det av annan anledning inte skäligen kan ifrågasättas att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbetet skall utföras.

P.S. hade under den i målet aktuella tiden sin bostad i föräldrahemmet i Gävle.

Anställningen i Stockholm varade knappt tre månader. Enligt den ovan redovisade bestämmelsen i kommunalskattelagen hade P.S. under den tiden rätt till avdrag för ökade levnadskostnader, däribland kostnader för tillfällig bostad i Stockholm. Den omständigheten att P.S. inte hade några boendekostnader på bostadsorten begränsar, enligt Regeringsrättens mening, inte hennes rätt till avdrag för ökade levnadskostnader. Överklagandet skall därför avslås.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten fastställer kammarrättens domslut.

Föredraget 1998-10-15, föredragande Persson, målnummer 7210-1996

Sökord: Inkomst av tjänst

Litteratur:
